

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Statu Hominis Morali In Vita Et Post Mortem

Opfermann, Paul

Moguntiae, 1769

Prerequisites for the exercise of freedom.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40701

Judicium hoc quamvis in agente prærequiratur, ut libertatem exerceat; non tamen sufficit, quia posito hoc judicio indifferentem de objecto in intellectu humano, Deus necessitare voluntatem potest ad illius objecti amorem, quo facto objectum necessariò amat voluntas, licet in intellectu judicium indifferentes extet. Unde etiam *Calvinus* aliisque HH. tamquam libertatis hostes ab Ecclesia damnati sunt, tametsi judicium hujusmodi indifferentes non negarent. Alia est indifferentia *passiva*, in eo sita, quod voluntas subjecti instar actionem seu formam recipere queat. Et neque istam *Lutherus* & *Calvinus* insiciati sunt. Igitur indifferentia *activa* libertatem constituit, quæ est ipsa potentia agendi, & non agendi.

v) *Janseniani* ubi liberum id esse dicunt, quod sui Juris & potestatis est; illud vero in nostra esse potestate, quod, cum volumus, facimus; re ipsa liberum arbitrium & voluntatem pro uno eodemque accipiunt: cum enim voluntas quoad actus suos elicitos vim & violentiam p[otest] nequeat, nullâ ratione cogi potest, ut velit; igitur voluntatem in sua potestate habet; proinde haec illi libera est, quia coacta non est. Ita illi Quam quidem liberi notionem à *Luthero* & *Calvino* mutuati sunt. Id ipsum ante *Jansenium* docuerat *Bajus*, ut liquet ex hac ejus propositione 3ta, damnata à *PIO V.* & *GREGORIO XIII.* Quod voluntariè fit, eis necessariò fiat, libere tamen fit. Cui consona est haec 6ta pariter damnata: Sola violentia repugnat libertati hominis naturali.

Libertas spectari potest vel *in actu Imo remoto*, 70. estque ipsa voluntas ex se apta ad determinandum Præfere ad opposita; vel *in actu 2do*, & est ipse actus ita libere elicitus, ut positis omnibus ad agendum prærequisitis omitti potuisset; vel *in actu Imo proximo*, quatenus dicitur potentia proximè expedita tem. ad opposita vel contradictionis, vel contrarietatis. Hæc potentia ut habeatur, ex dictis requiritur 10. potentia non solum passiva actum aliquem recipiendi, sed etiam activa, sive potestas illum ipsum

ipsum actum ponendi, & non ponendi. 2º. Cognitio indifferens, h. e. proponens motiva tum allientia, tum retrahentia: sicut enim nihil volitum, nisi præcognitum; ita nec libere volitum, ubi voluntas per ipsam cognitionem ad unum determinatur. 3º. Concurrus Dei physicè indifferens ad utrumque, aut si de actione salutari sermo sit, gratia divina supernaturalis excitans, & præveniens, prout dictum in *Traſt. de Gratia.* 4º. Negatio omnis impedimenti, quod per ipsum actum secundum auferri nequit: quòd pertinent omnia, quæ voluntatem antecedenter, & inimpedibiliter ad unum determinant. Nam sicut libertati sponteitatis contraria est vis & coactio; ita libertati indifferentiæ opponitur necessitas antecedens.

3) *Electio* ita necessaria est libertati, ut S THOMAS I. p. q. 62. a. 8. ad 3. libertatem definiverit, quòd sit *vis electiva mediorum servato ordine finis.* Nempe ex eo quis intelligitur esse liberi arbitrii, quòd ad unum se determinare queat, altero recusato, quòd est eligere. Sic autem nulla est libera actio voluntatis sine electione; ita nulla est electio sine consultatione ac deliberatione. Unde ipse Philosophus 3. Ethic. c. 5. προνοίας sive electionem dixit eorum, quæ in nostra potestate sita sunt, ex deliberatione constantem appetitionem. Consilium autem sive consultatio ac deliberatio non est, ubi plurimum libera non est optio, sed ad unum necessariò adfixa est, & constricta voluntas, quamvis id ipsum sponte persequatur, immo ardenter expetat, & avidè complectatur.

4) *Necessitas* in genere est determinatio ad unum: potest autem voluntas determinari ad unum vel à natura sua, & ideo *necessitas naturæ* dicitur; veluti cum voluntas non potest non appetere bonum in genere; vel ex aliquo adventiente, uti contingit in Beatis, quo visio Dei intuitiva ad ejus amorem rapit. Hæc vel *antecedens* est, quæ liberum omnne voluntatis imperium antecedit, ideoque indifferen-
tiam

nam actus primi proximi impedit, aut destruit, vel *consequens*, quæ liberam voluntatis determinationem consequitur, ac proinde libertati non obest.

QUAESTIO I.

Utrum Homo in Statu naturæ lapsæ habeat veram libertatem indifferentiæ ad bonum & malum?

Usus liberi arbitrii humani consistit in his tribus: ut possis agere, & non agere, agere bene vel male; ex duobus alterum præ altero eligere. Hunc libertatis usum fuisse penes hominem in statu innocentiae, Lutherani & Calvinistæ haud dissententur ob clarum textum Eccli 15. Deus ab initio constituit hominem, & reliquit illum in manu consilii sui. Adjecit mandata & præcepta sua: si volueris mandata servare, conservabunt te. Apposuit tibi aquam & ignem: ad quod volueris, porridge manum tuam. Ante hominem vita & mors, bonum & malum; quod placuerit ei, dabitur illi. In statu autem naturæ lapsæ liberum hominis arbitrium penitus extinctum esse, Lutherus & Calvinus contendunt. *Vid. num. 68.* Et quidem Calvinus L. 3. Inst. c. 23. §. 8. duo hæc principia ponit; alterum, nihil fieri Deo permittente, sed quæcumque sunt, Deo volente evenire; alterum, voluntatem Dei esse rerum necessitatem; proinde necessariò fieri omnia, libere nihil ab homine. *Bajus & Jansenius* ejusvis humanæ actionis necessitatem ex delectationis cœlestis, aut terrenæ quoad gradus superioritate derivant.

Tom. II.

M.

Dupla-